

Arrest

nr. 131 031 van 8 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 5 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MANZOWZA loco advocaat C. KAYEMBE-MBAYI en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnische groep Peul te behoren en moslim te zijn. U werd op 2 juni 1971 geboren in de wijk Sandra Valiah in de gemeente Khaloum in Conakry. U bleef steeds in Conakry wonen maar in 1980 verhuisde u wel naar de gemeente Dixinn waar u met uw ouders, vrouw en kinderen woonde tot aan uw vertrek naar België. U bent mecanicien van beroep en baatte sinds 2010 een garage uit in Dixinn waar u samen met uw medewerker (D.) en twee leerlingen werkte. Uw vrouw had een klein restaurant in een bijgebouw van de garage.

Sinds 2010 bent u sympathisant van oppositieleider Cellou Dallein en zijn partij UFDG. U verklaart dat deze sympathie zich uitte via uw deelname aan manifestaties en aan de wekelijkse vergaderingen van de partij in de wijk Comandayah in Dixinn. U nam deel aan de betoging van 28 september 2009 in het stadion van Conakry en werd daar opgepakt en 15 dagen opgesloten in de militaire kazerne Alpha

Yaya Diallo alvorens iemand smeergeld betaalde voor uw vrijlating. U nam vervolgens ook deel aan de manifestatie van 20 september 2012 in Conakry. Een aantal mensen verzamelden in het restaurant aan uw garage en vertrokken van daar naar de manifestatie. Op 21 september ontstonden er rellen tussen aanhangers van de regeringspartij en de oppositie. Veel Peul winkels werden vernield en er werden stenen op de auto's in uw garage gegooid. Vanwege de onveilige situatie die dag stuurde u uw vrouw en kinderen naar Fria, in het binnenland van Guinee. Uw medewerker (D.) was in de garage en belde u op om te zeggen dat u daar weg moest blijven, dat het niet veilig was. U ging naar huis en besloot af te wachten tot de situatie zou kalmeren alvorens u terug naar uw garage zou gaan.

Op 24 september 2012 ging u de schade opmeten in uw garage. U zag dat er een aantal auto's waren vernield. Op 25 september 2012 begon u aan de reparatie van deze wagens. Terwijl u aan het werk was zag u twee kleine busjes bij de garage stoppen. Er stapten agenten uit die aan de burens vroegen waar u was. Ze kwamen de garage binnen en zeiden dat ze opdracht hadden uw garage en uw auto's kapot te maken omdat het een ontmoetingsplek was voor mensen die over politiek praatten en manifestaties organiseerden. U ontkende dit en zei hen dat ze daar het recht niet toe hadden. Toen begonnen ze u en uw medewerker (D.) in elkaar te slaan. Ze schopten jullie en sloegen jullie met hun knuppels. Ze zegden dat ze jullie zouden vermoorden. Terwijl de agenten jullie aan het slaan en schoppen waren zei u tegen uw leerling (C.) dat hij onmiddellijk naar uw vader moest gaan en hem alles moest vertellen. De agenten brachten jullie toen naar het politiekantoor.

Die dag raakte (D.) in een ruzie verwickeld met een medegevangene. Ze begonnen te vechten en enkele agenten haalden (D.) uit de cel. Sindsdien weet u niet wat er van hem geworden is. De volgende dag kwam uw vader u opzoeken in het politiekantoor maar hij kreeg u niet te zien. Ook de tweede dag ging het zo. Op de derde dag kon u met uw vader praten. Hij vertelde u dat ze uw garage hadden doorzocht en een videocassette hadden gevonden waarop de oude president over de nieuwe praat. U zei tegen uw vader dat hij alles moest doen om u uit de gevangenis te krijgen. De eerste keer, in 2009, werd u namelijk gemarteld. Tijdens zijn tweede bezoek vertelde u hem ook dat u had gehoord dat ze van plan waren u binnenkort naar de gevangenis van Kindia te verplaatsen.

Op 20 december 2012 kwamen er vier agenten naar uw cel die naar u, Mamadou Sanoussi vroegen. Ze boeiden u en brachten u naar de binnenplaats van de gevangenis waar u in een busje werd gezet. Jullie reden een eindje de stad in waar u moest overstappen in een andere auto. In die auto zat (K.), een hooggeplaatst persoon van het leger. Hij zei dat u niet bang hoeft te zijn, dat hij er was om u te helpen. Hij bracht u naar een verlaten huis waar hij u achterliet. De volgende dag kwam uw vader met een smokkelaar naar het huis en zei dat die u zou helpen Guinee te verlaten. U bleef nog tot 26 december 2012 in het huis omdat uw wonden verzorgd moesten worden. Daarna vertrok u naar een voor u onbekende bestemming die later België bleek te zijn, waar u vervolgens asiel aan vroeg.

U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden vervolgd en vermoord door de Guineese autoriteiten. Daarnaast vreest u ook represailles van diegenen die u hielpen het land te verlaten indien u in Guinee opnieuw zou worden opgepakt.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u uw rijbewijs en het huurcontract van uw garage neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Vooreerst hebt u doorheen uw verklaringen de aanleiding tot uw arrestatie en vervolging – namelijk uw politiek engagement (gehoor CGVS, pg.13) – niet aannemelijk kunnen maken.

U verklaart sinds de verkiezingen van 2010 sympathisant te zijn van Cellou Dallein (gehoor CGVS, pg.6) en als gevolg daarvan gearresteerd te zijn (gehoor CGVS, pg.13). Wanneer u wordt gevraagd waarom u sympathisant bent antwoordt u: "Ik kan van iemand zomaar houden namens God en zijn profeet. Dus ik hou gewoon van hem." (gehoor CGVS, pg.6). Dit is echter een wel zeer vage en algemene verklaring voor uw sympathie voor de oppositieleider van Guinee.

U zegt dat uw sympathie zich uitte in uw deelname aan manifestaties (gehoor CGVS, pg.6). U nam echter slechts aan twee manifestatie deel: die van 28 september 2009 en die van 20 september 2012 (gehoor CGVS, pg.6). Het is toch opmerkelijk dat u al in 2009, dus het jaar voordat u sympathie zou hebben opgevat voor de oppositiepartij, deelnam aan een manifestatie. Hierover verklaart u: "In 2009 hebben ze alle Guineeërs in het stadion geholpen. Ik voel me echt Guineeër dus ik kon deze manifestatie niet missen als Guineeër. Tijdens deze manifestatie ben ik opgepakt en heb ik veel martelingen ondergaan. Dus sinds die tijd heb ik wel iets voor Cellou." (gehoor CGVS, pg.6). In Guinee vinden zeer regelmatig manifestatie plaats en die van 28 september 2009 is door zijn bloedige afloop helaas uitgegroeid tot de bekendste in de recente geschiedenis van het land. Maar om te stellen dat u als niet-sympathisant van UFDG aan deze manifestatie moest meedoen omdat u zich "echt Guineeër voelde" lijkt sterk. Niemand had op voorhand het belang en de afloop van deze manifestatie

voorspeld, u kon op dat moment niet weten dat ze belangrijker zou worden dan andere manifestaties. Bovendien verklaarde u zoals gezegd aanvankelijk pas in de aanloop naar de verkiezingen van 2010 sympathie te hebben opgevat voor UFDG en dus niet naar aanleiding van het bloedbad van september 2009. Gezien u dus geen een reden had om deel te nemen aan de manifestatie die dag en uw deelname blijkbaar ook niet de aanleiding vormde voor uw sympathie voor UFDG overtuigen uw verklaringen als zou u hieraan hebben deelgenomen niet.

Vervolgens verklaart u te hebben deelgenomen aan de manifestatie van 20 september 2012. Wanneer u wordt gevraagd waarom u na drie jaar opeens opnieuw aan deze manifestatie deelnam zegt u weer: "Omdat ik Guineeër ben.". U haalt ook de nood aan eerlijke verkiezingen aan maar op geen enkel moment is uw verklaring afdoende om uit te leggen waarom u na drie jaar stilte opeens de nood voelde om opnieuw te gaan manifesteren. Het is opmerkelijk dat u na 28 september 2009 en na de verkiezingen van 2010 aan geen enkele manifestatie meer deelnam hoewel u naar u verklaart al die tijd wel sympathisant was en elke zaterdag aan de partij vergaderingen in uw wijk deelnam (gehoor CGVS, pg.6). Het feit dat u drie jaar lang aan geen enkele manifestatie deelnam ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u overtuigd sympathisant van UFDG zijn geweest.

Wat de zaterdagse vergaderingen van UFDG in uw wijk betreft blijven uw verklaringen vaag en oppervlakkig (gehoor CGVS, pg.6). U zegt dat er veel mensen kwamen, dat iedereen in het begin werd voorgesteld, dat Cellou Dallein om 11u kwam om een toespraak te geven en dat de oudere mannen daarna voor hem baden. Het is echter weinig waarschijnlijk dat Cellou Dallein als leider van UFDG elke zaterdag in de kleine wijkvergadering van Comandayah aanwezig zou zijn. Hierop verklaart u dat Cellou er niet altijd was, maar dat Bah Oury dan in zijn plaats kwam. Dit is echter de tweede hoogstgeplaatste persoon van de partij dus voor hem gaat hetzelfde argument op. Over de inhoud van de vergaderingen blijft u alweer zeer vaag en algemeen. U zegt dat er werd gezegd dat iedereen gemotiveerd moest blijven, dat ze moesten helpen UFDG aan de macht te krijgen, etc. Dat u niet gedetailleerd kan vertellen wie er op die vergaderingen aanwezig was en wat er precies werd gezegd ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u effectief nauw betrokken zijn geweest bij de vergaderingen van UFDG in uw wijk.

Gezien u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u een actieve en zichtbare sympathisant van UFDG was is het ook niet geloofwaardig dat u als gevolg daarvan zou worden geïsoleerd door de autoriteiten en de politie. Dit zeker gezien u voordien nog nooit problemen had ondervonden (gehoor CGVS, pg.12). Louter sympathie voor UFDG leidt in Guinee niet tot systematische vervolging (COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", juli 2013, toegevoegd aan administratief dossier). Uit uw verklaringen blijkt nergens dat er een gegronde reden zou zijn waarom u geïsoleerd zou kunnen worden door het regime en de politie.

Het is verder ook niet aannemelijk dat u en uw medewerker zouden worden gearresteerd en uw garage gesloopt louter omdat "er in uw garage over politiek werd gepraat" (gehoor CGVS, pg.7; pg.8).

De politieke situatie is iets dat sterk leeft in Guinee, zeker gezien er een belangrijke etnische component bij betrokken is. Veel Peul zijn aanhanger van de oppositiepartij UFDG terwijl de meeste Malinke het regime steunen. Dat zorgt ongetwijfeld voor geanimeerde discussies op verschillende plaatsen in de stad zoals bars, restaurants, etc. Dit vormt op zich echter geen probleem. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan uw administratief dossier is toegevoegd (COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", juli 2013), blijkt immers dat de politieke oppositiepartijen in Guinee de vrijheid hebben om te vergaderen en hun mening te uiten. Ze vormen allianties en sommige oppositiepartijen hebben een website. De oppositie wordt vertegenwoordigd in de CENI (Commission électorale nationale indépendante) en onderhandelen met de regering. De oppositiepartijen hebben verschillende gemeenschappelijke acties, zoals manifestaties, gevoerd naar aanleiding van onenigheden over de verkiezingen die nog georganiseerd moesten worden (en die intussen op 28 september 2013 plaatsgevonden hebben). Sommige manifestaties verliepen zonder incidenten, andere werden met harde hand door de regering de kop in gedrukt. De meerderheid van de geraadpleegde bronnen bevestigt inderdaad dat er geweld tegen de manifestanten van de oppositie werd gebruikt tijdens bepaalde evenementen of manifestaties. De oppositiepartijen en de huidige regering trachten elk de verantwoordelijkheid voor dit geweld op de andere af te schuiven, andere bronnen stellen dan weer dat mensen die op geen enkele manier politiek geëngageerd zijn aan de basis liggen van het geweld. Verschillende bronnen vermelden dat het loutere feit deel uit te maken of sympathisant te zijn van UFDG geen aanleiding vormt voor vervolging.

In die zin is het weinig geloofwaardig dat u en uw medewerker zouden worden gearresteerd en uw garage gesloopt louter omdat "er in uw garage over politiek werd gepraat", zonder dat er effectief politieke activiteiten werden gepland of uitgevoerd. U verklaart wel dat u deelnam aan de manifestatie van 20 september 2012 (waarover eerder al het een en ander in twijfel werd getrokken) en dat er mensen in uw garage verzamelden om naar de manifestatie te vertrekken. Waar het op zich al

weinig plausibel is dat u en de uwen louter hierom problemen zouden hebben gekregen is het al helemaal niet aannemelijk dat deze problemen zich pas vijf dagen later zouden voordoen terwijl jullie op de dag van de manifestatie niets in de weg werd gelegd. U verklaart bovendien dat de commissaris van het politiekantoor u gezegd zou hebben dat ze al jaren wisten dat u " bezig was mensen te verzamelen in uw garage voor manifestaties en om de regering te saboteren" (gehoor CGVS, pg.12). Het is vooreerst al zeer vreemd dat ze u zouden beschuldigen van het verzamelen van mensen voor manifestaties terwijl u zelf nooit aan een manifestatie deelnam. Bovendien is het al helemaal vreemd dat ze u jaren zouden verdenken maar u nooit een strobreed in weg legden voor 25 september 2012.

Als directe aanleiding voor uw arrestatie geeft u aan dat er in uw garage een cassette werd gevonden waarop de oude president over de nieuwe praat (gehoor CGVS, pg.7). Aanvankelijk verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u deze cassette soms opzette in uw garage (vragenlijst CGVS, pg.4), terwijl u bij het CGVS verklaart dat u die cassette al twee jaar niet meer afspeelde (gehoor CGVS, pg.7). U zegt dat ze uw garage doorzochten en daarbij de cassette vonden (gehoor CGVS, pg.11). Het is echter weinig aannemelijk dat een dergelijke film zo zwaar zou doorwegen dat u ervoor opgesloten zou worden. Bovendien kan deze cassette helemaal niet de aanleiding zijn geweest voor uw arrestatie, gezien ze op dat moment uw garage nog niet hadden doorzocht en dus nog niets afwisten van de cassette.

Bijgevolg is er noch een algemene (uw vermeende politieke activiteit), noch een directe aanleiding (het feit dat er in uw garage over politiek werd gepraat en u een film bezat over de president) voor uw arrestatie die geloofwaardig kan worden geacht.

Gezien u doorheen uw verklaringen geenszins aannemelijk heeft kunnen maken dat u gevisieerd zouden worden door het regime en de politie, kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u als gevolg hiervan gearresteerd en gevangen genomen zijn en vervolgd worden.

Met betrekking tot de situatie in Guinee op 20 september 2012 en de daaropvolgende dagen kan het volgende worden gesteld:

Op 21 september, na een vreedzame mars van oppositie in Conakry die de dag ervoor plaatsvond zonder incidenten, braken er problemen in de nabijheid van de grote markt van Madina. Tientallen mensen, waaronder politieagenten en gendarmes raakten gewond bij rellen tussen aanhangers van de regering en jonge oppositieleden. Die eersten zijn kwaad omdat hen werd verhinderd te gaan werken de avond ervoor vanwege de manifestatie, en zeggen dat ze wraak willen omdat ze door de demonstranten met stenen werden bekogeld. Een jongere wordt gedood in de buitenwijken van Conakry tijdens een inval door de veiligheidsdiensten in de nasleep van deze onrusten. In een verklaring van 22 september laten het Collectif en de ADP weten dat verschillende van hun activisten werden gearresteerd in de wijken aan de rand van Conakry en eisen hun onmiddellijke vrijlating. Ze betreuren ook de dood van een jongeman van 24 jaar, (A.A.B.). Uit een verklaring van 26 september van het federale bureau van UFDG Canada blijkt dat ook een tweede persoon het leven liet: (F.M.B.) (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: La situation des partis politiques d'opposition", juli 2013).

Gezien u in de gemeente Dixinn en dus niet zo ver van de grote markt van Madina woonde is het mogelijk dat u hinder ondervond of betrokken raakte in de onrusten volgend op de manifestatie van 20 september. Het is mogelijk dat u op die dag als zelfstandige van Peul origine werd gevisieerd en dat er zoals u verklaart stenen op uw auto's werden gegooid (gehoor CGVS, pg.10). Uit de voorgaande argumenten blijkt echter dat het geenszins aannemelijk is dat u persoonlijk gevisieerd zou zijn geweest. Er kan dan ook gesteld worden dat ook voor u, net als voor de rest van de stad, de rust na verloop van tijd weerkeerde zonder verdere daden van vervolging.

Zoals uit bovenstaande argumenten en redenering blijkt hebt u de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen, namelijk dat u gevisieerd zou worden door het regime en het leger wegens uw sympathie voor UFDG en de vermeende politieke activiteiten in uw garage, geenszins aannemelijk gemaakt. Zij kunnen aldus niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw identiteit en asielaanleg legt u uw rijbewijs en het huurcontract van uw garage neer.

Deze documenten veranderen bovenstaande conclusies echter niet. Uw rijbewijs is louter een indicatie van uw identiteit hetgeen in casu niet meteen in twijfel wordt getrokken. Het huurcontract van uw garage is louter een indicatie van uw werk als garagist hetgeen in casu evenmin in twijfel wordt getrokken.

Daarnaast werd geoordeeld dat u geen risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt. U komt ook op die basis dus niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlandse of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "*het beginsel van behoorlijk bestuur*", op de "*overschrijding van de macht en de kennelijke fout van beoordeling*", op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker wijst erop dat hij op de betoging in 2009 werd gearresteerd en mishandeld. Deze behandeling heeft in hem gevoelens wakker gemaakt die diep verankerd waren en heeft hem een jaar later doen besluiten de oppositie te gaan steunen. Verzoeker herinnert eraan dat het in Afrika gebruikelijk is naar publieke betogingen te gaan zonder de ideeën van de organisatoren te delen maar uit simpele nieuwsgierigheid. Naast een loutere nieuwsgierigheid is verzoeker naar de betoging gegaan omdat hij een aantrekkingskracht voor die partij voelde. Zijn arrestatie in 2009 is volgens verzoeker gekoppeld aan het feit dat hij zich op de verkeerde plaats bevond. Voor diegenen die hem arresteerden, is hij zogenaamd lid van de UFDG en was dit volgens hen de reden dat hij aanwezig was op de betoging. Het is dus niet ongegrond dat verzoeker zegt dat hij gearresteerd is omdat hij Cellou Dallein steunde.

Vervolgens herinnert verzoeker eraan dat de UFDG een populaire partij is in Guinee, die meestal vertegenwoordigd is in de middenklassen. Bijgevolg zijn de Guineese autoriteiten steeds overspoeld door de massa die op betogingen aanwezig is. Het is volgens verzoeker geen publiek geheim dat het regeringsstelsel een dictatoriaal bewind was, waarbij er geen mogelijkheid was voor de oppositie, zoals de UFDG, om zich vrij te verenigen. Betogingen van de UFDG, zelfs indien toegelaten, worden vaak beëindigd door de groep dwangmatig uiteen te slaan met behulp van knuppels, traangas, *et cetera*, evenals willekeurige arrestaties. Vele leden van de UFDG steunen volgens verzoeker hun leider door lid te worden, hoewel zij niet deelnemen aan alle activiteiten en betogingen van de partij waarbij er een gevaar bestond voor een confrontatie met andere oppositiepartijen. Verzoekers sympathie was beperkt tot deelname aan de vergaderingen van de wijk, omdat hij al onregelmatig gearresteerd is geweest en onderworpen werd aan onmenselijke behandelingen als gevolg van zijn steun voor de partij. Anderzijds, "*wanneer je van iets houdt, dan kun je je diepste gevoelens niet verstikken.*" Zodus besloot verzoeker eens te meer deel te nemen aan de betogingen "*van de partij waarvan hij lid werd in 2010*". Het is volgens verzoeker bovendien gebruikelijk om mensen te vinden voor de partij zonder dat die het motto of de invloedrijke leden van de partij kennen. Bijgevolg is het niet verrassend dat verzoeker niet in staat is te praten over zijn rol in de partij en te beschrijven op welke wijze de vergaderingen verliepen. Dit

alles is volgens verzoeker één van de banale dingen aan Afrika in het algemeen en aan Guinee in het bijzonder.

Vervolgens stelt verzoeker het volgende: *“zoals hierboven vermeld, gelast de bestuurlijke autoriteit om, tijdens het onderzoek van de aanvraag waarvoor zij gemachtigd zijn om onder andere:*

1 ° om te procederen, in priori, zonder nadeel aan de vrije verificatie van de “vrees voor vervolging”, indien het daadwerkelijk reëel is en van dien aard om de toekenning van een internationale bescherming te rechtvaardigen.

2 ° om de kandidaten niet te verhoren met als enig en uitsluitend doel om een onnauwkeurigheid, incoherentie en tekortkoming op te sporen, dat van dien aard is om een weigeringsbeslissing te rechtvaardigen;

3 ° om niet de thesis dat het meest ongunstig is voor de asielaanvrager te onthouden, om niet te proberen de verklaringen/uitleg gegeven door de asiel-kandidaten goed af te bakenen aangezien de verhoringen vaak in delicate situaties verlopen waarin de kandidaat onderworpen is aan een mentale oefening en gedwongen is om te antwoorden aan een serie aantal vragen die op een technisch wijze geformuleerd zijn.”

Verder stelt verzoeker dat als zijn profiel de aandacht van de veiligheidsdiensten kon trekken, dit aan zijn verleden ligt. Hij heeft deelgenomen aan betogingen in 2009 en 2012 en in zijn garage worden de ideologieën van de UFDG gepropageerd, zodat verzoeker een perfect doelwit van de Guineese autoriteiten is. Hierdoor werd zijn garage afgebroken. Verzoeker verwijst naar een verslag van de ambassade van de Verenigde Staten van 2012 en voert aan dat de Raad voor de Mensenrechten de Guineese autoriteiten heeft opgeroepen om de vrijheid van mening en van meningsuiting, alsook de vrijheid van vereniging en van vreedzame vergadering te versterken. Volgens verzoeker zou deze hoge wereldwijde organisatie niet de moeite hebben genomen hierover te discussiëren indien de vrijheid van vergadering gegarandeerd was. Tevens stelt verzoeker dat, *“in deze gelanceerde oorlog tegen elke vorm van oppositie in Guinee”*, het niet nodig is om enige voorafgaande politieke achtergrond te hebben om als een doelwit gekozen te worden. Verzoekers positie maakte hem tot het perfecte doelwit wegens zijn niet-bestaande reputatie. Volgens verzoeker voegt verweerder een nieuwe voorwaarde toe aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, met name het hebben van een zwaar politiek verleden alvorens te kunnen achten dat de autoriteiten een persoon op de huid kunnen zitten. Verweerders motivering is volgens verzoeker stereotypisch en niet in overeenstemming met de werkelijkheid.

Voorts voert verzoeker aan dat het door hem neergelegde rijbewijs en huurcontract strikt verband houden met zijn asielerzoek: *“Als het ware, deze documenten tonen het reële leven van een man die niet zoekt om in het Westen te blijven omdat hij het niet meer redt in zijn eigen land. Het gaat om een burger, een gerespecteerde en respectabele man, die financiële activiteiten heeft in zijn land van oorsprong en waarvan het huurcontract de bezetting van de exploitatieplaats van de activiteiten van verzoeker aantoonst.”*

Wat betreft de veiligheidssituatie in Guinee stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift het volgende:

“Zoals hierboven aangetoond, is de veiligheid in Guinee verre van gegarandeerd, vandaar de alarmbel van de Verenigde Naties.

Dat aangaande dit onderwerp het volgende gelezen kan worden:

: «warme dag in Conakry. Een demonstratie van de oppositie werd door Guineese veiligheidstroepen uiteengezet op maandag, 27 augustus. De auto van de voormalig Minister-president en de leider van de Partij de Hoop voor nationale ontwikkeling (PEDN), Lansana Kouyaté, die deelnam aan de bijeenkomst, is het doelwit van politie afvuren geweest, door Associated Press gerapporteerd.

De politie zou gebruikt hebben gemaakt van traangas voor het verblijf van de tegenstander Cellou Dalein Diallo, plaats waar de betoging moest beginnen. Wanneer de politie het vuur opende, zou de leider van de Unie van democratische krachten van Guinee (UFDG) met andere leden van de oppositie met inbegrip van Sidya Toure en Faya Maw, op dat moment de auto in zijn gegaan van Lansana Kouyate voor een bezoek aan voormalig Minister-president in het Matoto district (Zuidoost-voorstad). De voormalige Minister-president heeft bevestigd dat zijn voertuig werd geraakt door projectielen,. Hij heeft t als een "onaanvaardbare actie " bestempeld».

Volgens een politieagent en een leider van de oppositie, werden er achtentwintig activisten gearresteerd «28 van onze activisten zijn al gearresteerd (maandag) en zijn in de gevangenis in Matam, vertelde AFP één van de tegenstanders. Nadat Cellou Dalein Diallo, acht activisten van de Unie van democratische krachten van Guinee (UFDG) waren al zondagavond gearresteerd . «Ze zijn op het politiebureau, zij ontvangen noch water noch voedsel. " "Ik heb hen getracht voedsel mee te nemen, de politie heeft dat

niet geaccepteerd', zei hij. <http://amdys.over-blog.com/article-manifestation-de-l-Opposition-en-Guinee-28-militants-arretes-109485022.html>

"Behalve nalatigheid onzerzijds, herinneren wij ons geen betoging van de oppositie die geautoriseerd was. Sinds de toetreding van Alpha Conde, hebben wij veel meer in het geheugen de conflicten van het gebruik van traangas in de volledige wijken van Conakry, de achtervolgingen tussen de veiligheidstroepen en demonstranten, de uiteenzettingen of arrestaties van activisten, de gevallen van openbare bouwwerken als reactie op de repressie, enz. In het algemeen, schandalig scènes van een democratische staat waarin men wordt verondersteld te zijn sinds de aankomst in kracht van de niet minder historische opposant Alpha Conde. Beter voorkomen dan genezen, werd door de macht rechtvaardigde. Maar gevreesd wordt dat deze overmaat van preventie, in feite, een voorwendsel is om de oppositie de mond te snoeren, kinderlijk te maken en hen ten slotte als een stelletje vandalen presenteren. Is sprake van paranoia dat zich tot autoritarisme beperkt. Op het gebied van de eerbiediging van de vrijheid om te manifesteren op de openbare weg, door het ontbreken van een breuk in een recente verleden van het land is er altijd een smaak van onvolledigheid. In ieder geval, aangaande verboden, de onderdrukking van de betogingen van de oppositie, wordt er nog steeds verwacht de historische opposant, ondertussen President, dat hij het verschil maakt met Lansana Conte en Dadis Camara. De systematische onderdrukking van de demonstraties van de oppositie onder het mom van preventie van verstoringen van de openbare orde versterken de thesis van een onvermogen van de oude oppositie. Getwijfeld wordt of hij zijn presidentiele kostuum es aan gaat trekken.

<http://www.lepays.bf/?Repression-des-MANIFS-en-Guinee>

Tijdens zijn laatste politieke toespraak op 28 september, erkent de Guineese President op een impliciete wijze dat hij noch vrede noch rust kent in Guinee. Hij hoopte dat deze verkiezingen de situatie zou kunnen veranderen. Hier is een fragment:

Ik wens dat het volk van Guinee massaal zullen stemmen en dit in vrede en ik (hen) niets te vrezen.. Guinea zal vooruitkomen, zei" (vrij vertaald) zei de President Alpha Condé, nadat hij onder hoog toezicht had gestemd in de binnenstad, op nummer 2 van het college van Boulbinet.

"Van nu af aan, zal de staat haar verantwoordelijkheden uitoefenen en het land zal vredig zijn," verzekerd M. Conde, ik wens "dat alles goed gaat en dat de wilsuiking van de Guineese volk wordt geëerbiedigd"

Deze erkenning van de crisis situatie en van vervolging geprogrammeerd door het huidige bewind van de Guineese President, zou voordelig moeten zijn voor verzoeker om reden dat hoewel de algemene veiligheid problematisch is, evenals bepaalde personen, zoals de activisten, die onmenselijk en vernederende handelingen verrichten, die de verzoeker zijn recht op vrijheid en waardigheid ontnemt.

Met betrekking tot de veiligheid en m.b.t tot alle plannen, volgens het laatste nieuws werden vergunningen verbrand ten gevolge van de hervatting van de vijandelijkheden tussen de activisten van de tegengestelde kampen, zelfs mensen werden gedood... RFI zei zelfs dat er mogelijkheid was tot een staatsgreep.

De veiligheidssituatie in Guinee is duidelijk niet stabiel zoals beweerd door de tegenpartij. <http://www.afriquinfos.com/guinee.asp?id=1 & pagina 2 =>

Voorts verwijst verzoeker nog naar een verslag van de Verenigde Naties van februari 2014 over de mensenrechtensituatie in Guinee en meent hij dat hij zich niet kan veroorloven om terug te keren naar zijn land van herkomst zonder gevaar voor zijn leven. Tevens vreest hij onderworpen te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen en de dood en kan hij niet meer rekenen op de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst. Onder verwijzing naar artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet, wijst verzoeker er nog op dat hij reeds tweemaal willekeurig gearresteerd werd door de Guineese autoriteiten (in 2009 en 2012).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van "het beginsel van behoorlijk bestuur", duidt hij niet aan welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Op welke manier de bestreden beslissing behept zou kunnen zijn met machtsoverschrijding kan niet worden ingezien. De commissaris-generaal heeft immers de hoedanigheid om de bestreden beslissing te nemen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de

zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zijn beweerde deelname aan de betoging van 28 september 2009 niet te rijmen valt met zijn verklaring slechts in de aanloop van de verkiezingen van 2010 sympathie te hebben opgevat voor UFDG en hij enkel kan stellen aan deze betoging te hebben deelgenomen omdat hij zich Guineeër voelde, (ii) het ongeloofwaardig is dat verzoeker na zijn beweerde deelname aan de betoging van 28 september 2009 drie jaar lang aan geen enkele manifestatie zou deelnemen, (iii) zijn verklaringen over de zaterdagse vergaderingen van UFDG in zijn wijk vaag en oppervlakkig zijn, (iv) uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat louter sympathie voor UFDG in Guinee niet leidt tot systematische vervolging, (v) uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') tevens blijkt dat politieke oppositiepartijen in Guinee de vrijheid hebben om te vergaderen en hun mening te uiten, (vi) het ongeloofwaardig is dat hij en zijn medewerker zouden worden gearresteerd en zijn garage gesloopt louter omdat er in de garage over politiek werd gepraat zonder dat er politieke activiteiten werden gepland of uitgevoerd, terwijl de politiecommissaris verzoeker zou hebben meegedeeld dat ze al jaren op de hoogte waren van verzoekers politieke activiteiten, (vii) zijn verklaringen over de (gevolgen van de) gevonden cassette tegenstrijdig zijn en niet geloofwaardig, (viii) uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de rust weerkeerde na de betoging van 20 september 2012, en (ix) het neergelegde rijbewijs en het huurcontract van de garage voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Waar verzoeker aanvoert dat het in Afrika gebruikelijk is uit nieuwsgierigheid naar publieke betogingen te gaan zonder de ideeën van de organisatoren te delen en dat hij naast nieuwsgierigheid een aantrekkingskracht voor UFDG voelde, komt hij niet verder dan het uiten van een blote bewering. Uit zijn verklaringen blijkt immers duidelijk dat verzoeker sympathisant werd van Cellou Dallein sinds de verkiezingen van 2010 en dat hij aan de betoging van 28 september 2009 deelnam omdat hij zich Guineeër voelde (gehoorverslag CGVS, p. 6). De bestreden beslissing merkt dienaangaande terecht op: *“Maar om te stellen dat u als niet-sympathisant van UFDG aan deze manifestatie moest meedoen omdat u zich “echt Guineeër voelde” lijkt sterk. Niemand had op voorhand het belang en de afloop van deze manifestatie voorspeld, u kon op dat moment niet weten dat ze belangrijker zou worden dan andere manifestaties.”* Aangezien verzoeker aldus niet in staat blijkt een aannemelijke motivatie te geven voor zijn beweerde deelname aan de betoging van 28 september 2009, kan er geen geloof gehecht worden aan deze deelname.

Bijgevolg kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij stelt: *“Dus, de sympathie van de verzoeker voor de partij was beperkt tot haar deelname aan vergaderingen van de wijk vooral omdat hij al onrechtmatig gearresteerd is geweest en onderworpen is geweest aan onmenselijke behandelingen als gevolg van zijn steun voor deze partij.”* Dit klemt des te meer daar hij beweert drie jaar later, op 20 september 2012, opnieuw deel te hebben genomen aan een betoging. Zijn verklaring dat *“wanneer je van iets houdt, dan kun je je diepste gevoelens niet verstikken”*, is opnieuw niet meer dan een blote bewering. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt: *“Zodus besloot de aanvrager na drie keer, om eens te meer deel te nemen aan de betogingen van de partij waarvan hij lid werd in 2010.”* (eigen onderlijning), terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde slechts sympathisant te zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 6). Waar verzoeker stelt: *“Dat alzo uiteindelijk vele leden van de UFDG hun leider steunden, door lid te worden”*, ziet de Raad niet in hoe leden van UFDG hun leider kunnen steunen door lid te worden van UFDG, aangezien zij reeds lid zijn.

Waar verzoeker aanvoert dat het gebruikelijk is om mensen te vinden die UFDG steunen zonder het motto of de invloedrijke leden van UFDG te kennen, zodat het niet verrassend is dat hij niet in staat is te praten over zijn rol in de partij en te beschrijven op welke manier de vergaderingen verliepen, en dat dit *“één van de banale dingen is aan Afrika in het algemeen en in Guinee in het bijzonder”*, komt verzoeker niet verder dan een gekunstelde *post factum*-verklaring, die op geen enkele wijze ondersteund wordt door enig stuk. Aangezien verzoeker omwille van zijn beweerdde politieke activiteiten internationale bescherming vraagt in België, kan redelijkerwijze van hem verwacht worden dat hij in staat is gedetailleerde verklaringen af te leggen over wie er aanwezig was en wat er verklaard werd op de vergaderingen die hij iedere zaterdag in het kader van deze activiteiten zou hebben bijgewoond, *quod non in casu*.

Waar verzoeker vervolgens uiteenzet op welke wijze volgens hem zijn ingeroepen vrees voor vervolging beoordeeld moet worden, dient opgemerkt dat hij geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Waar verzoeker verwijst naar internetrapporten aangaande de politieke situatie in Guinee, dient opgemerkt dat ook uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat er in Guinee soms wordt opgetreden tegen betogingen. Verzoeker kan verder niet gevolgd worden waar hij stelt dat, indien de vrijheid van vergadering in Guinee gegarandeerd was, de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties (UNHRC) niet de moeite zou hebben genomen om hierover te discussiëren, aangezien deze organisatie wereldwijd toezicht houdt op de naleving van de mensenrechten en het dus niet ongewoon is dat deze organisatie de toestand in een lidstaat van de Verenigde Naties bespreekt. Gelet op de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map ‘Landeninformatie’) en daar deze informatie niet wordt tegengesproken door de internetrapporten waarnaar verzoeker verwijst, dient vastgesteld dat het louter sympathie hebben voor een politieke oppositiepartij in Guinee niet leidt tot systematische vervolging. Bijgevolg wijst de bestreden beslissing er terecht op dat het weinig geloofwaardig is dat verzoeker en zijn medewerker zouden worden gearresteerd en zijn garage gesloopt louter omdat er in zijn garage over politiek werd gepraat zonder dat er politieke activiteiten werden gepland of uitgevoerd. Dit klemt des te meer daar dit vijf dagen na zijn beweerdde deelname aan de manifestatie van 20 september 2012 zou hebben plaatsgevonden.

Waar verzoeker aanvoert dat het, gelet op een *“oorlog tegen elke vorm van oppositie in Guinee”*, niet nodig is enige voorafgaande politieke achtergrond te hebben om een doelwit te zijn en dat het feit dat zijn bekendheid *quasi* onbestaande is, komt verzoeker niet verder dan het uiten van een blote bewering, die door geen enkel stuk gestaafd wordt. Zijn beweerdde *“onbekendheid”* is tevens niet te rijmen met zijn verklaring dat de politiecommissaris hem zou verteld hebben dat men al jaren op de hoogte is van zijn politieke bezigheden (gehoorverslag CGVS, p. 12). De Raad ziet bovendien niet in waar verweerder impliciet een nieuwe voorwaarde, namelijk het hebben van een ernstig politiek verleden, aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 zou hebben toegevoegd, zoals verzoeker beweert.

Waar verzoeker meent dat het door hem neergelegde rijbewijs en huurcontract (zie map ‘Documenten’) in het administratief dossier *“strikt verband houden met zijn asielverzoek”*, komt hij niet verder dan het

uiten van algemeenheden en blote beweringen. Bijgevolg kan niet worden ingezien op welke wijze deze documenten de vaststellingen van de bestreden beslissing zouden kunnen wijzigen.

Voor het overige, en mede gelet op het voorgaande, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. De internetartikelen en -rapporten waarnaar verzoeker verwijst, kunnen deze informatie niet weerleggen. Ook in verweerders informatie is er immers sprake van interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Doch, dit betekent niet dat Guinee actueel wordt geconfronteerd met willekeurig geweld of dat er een gewapende oppositie in het land actief is. Verzoeker brengt dan ook geen stukken bij waaruit blijkt dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS